

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
21:08	20:23	19:23	ירושלים
21:12	20:26	19:21	חיפה
21:09	20:24	19:24	

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

מועד תשעה באב

מדוע תשעה באב נקרא מועד וכי יום של צום צער ואבלות הוא יום חג?

צפייה לגאולה

לצד הכאב והאבל על חורבן ירושלים, אין ספק שכל יהודי היה שמח להיות שותף של ממש בבנייה של ירושלים. לו הדבר היה תלוי בנו, הלא אין ספק שכולנו היינו עולים לירושלים עכשיו, זה בא ולבינה בידו ואחר מחזיק טיט בכדו, ויחדיו היינו בונים את בית המקדש. אלא שלכאורה - איננו יכולים...

הבשורה היא שכן. לא רק שאנו יכולים, בניין ירושלים הוא בידנו, בידנו ממש. הסכיתו ושמעו גילוי שמימי שגילה הרה"ק מראפשיץ ז"ע בספרו 'זרע קודש' בפרשת 'כי תצא'. הוא מגלה משמעות טמונה במילים 'ובנה ירושלים' עיר הקודש במהרה בימינו'. לא רק שזו תפילה בציפיה לגאולה, לא רק שזה רגע בו נבקש לחזות בבניין ירושלים, אלא שטמון כאן סוד עצום:

שאת ירושלים אנו בונים, בימינו. במה שאנו עושים בימינו, בפעולות שאנו עושים ביום שלנו, במה שנרשם ביומן השמימי שלנו. 'ובנה ירושלים - בימינו' - הקדוש ברוך הוא בונה את ירושלים במה שאנו עושים בימי חייו עלי חלד, בכל פעולה שלנו אנו בונים את ירושלים, פשוט וחלק!

יהודי יקר, אין הדבר תלוי אלא בנו! אנו יכולים לבנות את בית המקדש! כל מצוה מוסיפה אבן, כל מעשה טוב מוסיף שורה, כל פעולת חסד בונה נדבך, כל שעת לימוד מורחת טיח. אנחנו בונים את בית המקדש, בחיון לזולת, במילה טובה, בלימוד תורה, בתפילה נרגשת, בשמירת פה ועיניים. הבה נבנה יחדיו את בית המקדש, בידנו הדבר!

(הרב אשר קובלסקי)

אבל כשבא לבית האבל, שם יודע הוא היטב להבחין מי קרוב ל"שמחה", מי שבוכה הוא אדם שהיה קרוב לנפטר, שיש לו שייכות לצער! כך טבעו של אדם. במועדים שמחים, אבל כמה שמחה אמיתית של קרבת אלוקים היא, כמה "נגילה ושמחה בך" יש בזה. אבל מי שמצטער על צער השכינה, לבכות זה לא קל, מי שכואב לו על צער השכינה בוכה, ימים אלו יוצרים פי כמה קרבת אלוקים, והם מחייבים אותנו להכיר באמת בצער, להכיר באמת ברוחניות, לדעת מה שחסר כדי להתגעגע. וזה יוצר קרבת אלוקים!

הימים הללו אינם ימים של מה בכך, של צער חולף שעוברים אותם, אלו ימים של עבודה, של יצירת קרבת אלוקים! למה הדבר דומה, כשאדם בוכה על בית המקדש, כואב לו, או שמשלים עם המצב. מעשה באוניה שנסעה בים, ולקחווה שודדי ים בשבי, מאות נשים עגונות נשארו בביתם ולא יודעים מה עם הבעל, אסורים להתחתן. והנה שתי נשים מהן היו שכנות, אחת מהן החליטה להתחיל חיים חדשים, מצאה היתר מהגורן, מכרה את הבית עברה למקום אחר, ותשכח בעל נעוריה. והאשה השנייה בדיוק להפך, הכסא של בעלה עומד עוד במקום, כל דבר שלו אינה נוגעת, כל רגע ממתינה לו, זוכרת אותו בחצות הלילה, קוראה כתבים שלו, תמונות שלו מתגעגעת. כל הזמן בעלה מול עיניה, בוכה מצפה. ואחר עשרים שנה שני הבעלים חוזרים, לראשונה חושך בעיניים, נהרסו חייה, למה חזרת. השניה שמחת עולם על ראשה, ותגדל אהבתם האחרונה מאד, גדול כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון.

בימים האלו אנו יוצרים בכאב שלנו, על צער השכינה, שבוכים בתיקון חצות, ובציפייה הקסומה לגאולה, את הבית הגדול שיבנה בתוכנו, בתוך כל אחד ואחד. ויש על מה להצטער גם במובן הגשמי, הגמ' אומרת שאם היו אומות העולם יודעים מה עושה בית המקדש בשבילם, היו שומרים עליו באריות ודובים, כל השפע יורד לעולם דרך בית המקדש ורק השיירים הולכים לגויים. שנזכה לבניין בית המקדש בקרוב אמנ!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

מעו נא מה אומר הנביא על תשעה באב: כתוב בפסוק "קרא עלי מועד לשבור בחור". אומרים חז"ל, תשעה באב נקרא "מועד", אין אומרים תחנון בתשעה באב. אנחנו יודעים שבמועדים אוכלים שותים שמחים, איזה מין מועד הוא המועד של תשעה באב?! מועד של אבלות, לובשים בגדים פשוטים, צום וצער ושתיקה של אבלות.

אומרים הספרים הקדושים, "מועד" הוא לשון התוועדות והתייחדות, "ונועדתי לך שם". תשעה באב הוא יום שעם ישראל מתוועד ומתחבר עם הקב"ה, תשעה באב הוא יום של קרבת אלוקים. אלא שהמועדים כולם הם קרבת אלוקים של שמחה, "אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו", הם יוצרים קרבת אלוקים. גם שלושת השבועות מייצרים קרבת אלוקים, יש קרבת אלוקים ע"י שמחה וששון, ויש קרבת אלוקים על ידי געגועים, על ידי צער, על ידי השתתפות בצער השכינה הקדושה, בהשתתפות בצער יש התוועדות והתייחדות עם בורא העולם! וכמו שמי שאינו מתבונן בפסח שבועות וסוכות, במשמעות של הימים הללו, כך מי שאינו מתבונן בתשעה באב, מפסיד את עיקרו של יום, את עיקרן של שלושת השבועות.

וגדול הוא ה"מועד" והקרבת אלוקים המושגת על ידי תשעה באב, מה"מועד" של שאר החגים וזמנים. הנה כי כך אמרו חז"ל: כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, וכל שאינו מתאבל על ירושלים אינו זוכה ורואה בשמחתה שנאמר "שישו איתה משוש כל המתאבלים עליה, למען תמוצו והתענגתם מזיו כבודה". לא אמרו חז"ל "זוכה ויראה בשמחתה" לשון עתיד, אלא "זוכה ורואה" כבר עכשיו זוכה הוא, הוא יוצר בקרבו השראת השכינה, וקרבת אלוקים.

עדיין צריך להבין, קרבת אלוקים על ידי שמחה היא יותר גדולה לכאורה מאשר על ידי צער, ואיך אומרים אנו שהקרבת אלוקים היא יותר גדולה מקרבת האלוקים של המועדים. משל למה הדבר דומה, אדם בא לשמחת נשואין, כולם רוקדים כולם שמחים, קשה לו להבחין מי הוא בעל השמחה? כולם לבושים שני, שמחים ורוקדים, אדם אוהב לשמוח אוהב לרקוד.

ההקדשה השבועית

חצים הם אמת לתקיש

אלפי טלמי צארי הפרשה

האצלה חסד או לעיני קדושת

התקשרו עכשיו: 05-04-00-00

ליציאתנו
ידון חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיבה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלתנו
אסף בן חיה
רושין בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

ליצילי נשמתנו
שלמה בן גלן גלן
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ילונדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

דלק של שבת

פגישה דחופה, וכשהגיע סיפר כדלהלן:

אבא שלי שהיה אדם עשיר מאוד נפטר זה עתה לבית עולמו, ובצוואתו הוא דרש מילדיו לתת את כספי המעשר שמניבים העסקים שלו רק לאדם ירא שמים.

והנה, אומר הנהג, אני רואה בבית הכנסת שלי אנשים שעוזבים את התפילה לפני 'עלינו לשבח', והם אינם יכולים להיקרא יראי שמים. אני רואה גם אנשים שמשוחחים בטלפון בזמן התפילה, וגם אותם אי אפשר להכתיר בתואר הן"ל. יש יהודים שאני יודע שהם לא מכבדים את נשותיהם, ובוודאי שהם אינם נקראים יראי שמים.

האדם היחיד שאני מכיר שאפשר להכתירו בתואר זה, הוא אתה, אדוני הנכבד, שהוכחת את יראת השמים שלך, בכך שסירבת למלא את הדלק בתחנה שחיללה שבת.

אני מודיע לך חגיגת, שמהיום והלאה, מדי חודש בחודש, אכניס לחשבונך את כספי המעשר שלנו, ומדובר בסכומי כסף גדולים מאוד.

זה סודו של הכול, וזה סודו של ראש הכולל, המשלם מלגות גבוהות לאברכיו, מבלי לנסוע לחו"ל.

וזה הסוד הגלוי הטמון בהבטחה הנאמרת על ידינו מדי יום ב' ברוך שאמר' - 'ברוך משלם שכר טוב ליראיו'.

עד לתחנה הקרובה, ולהשיבו. ראש הכולל החליט לעזוב את בני המשפחה בכביש החשוך ולנסוע עם הנהג האדיב.

והנה הם מגיעים לתחנת הדלק והנהג מציע לראש הכולל למלא כאן דלק, אבל להפתעתו מצהיר ראש הכולל באופן חד משמעי 'כאן אני לא ממלא דלק'.

הוא מצביע בפניו על השלט 7X24, האומר שתחנה זו פתוחה 7 ימים בשבוע ביום ובלילה, והיינו גם בשבת רח"ל. 'מי שצוחק על אבא שלי בשמים, אינני מוכן לקחת ממנו דלק', אמר ראש הכולל.

למרות שהנהג ניסה לשכנעו ואמר לו ש'כדי להגיע לתחנה הבאה נצטרך לנסוע עוד כרבע שעה, ואל תשכח שכל בני המשפחה ממתנים לך שם, בכביש החשוך לבדם', לא עזר שום דבר ומיודענו סירב למלא דלק בתחנה מחללת השבת.

בלית ברירה הסיע אותו הנהג עד לתחנה הבאה, כשראש הכולל מנצל את זמן הנסיעה לדבר עם עמיתו על חשיבותה של השבת, כבודה ויקרה. הם חזרו עם הדלק אל בני המשפחה שהמתינו בקוצר רוח והכל על מקומו בא בשלום.

ראש הכולל התיידד מאוד עם הנהג ההוא והודה לו מקרב לב על הזמן היקר שהקציב כדי לסייע לו ולמשפחתו ונפרד ממנו לשלום.

כעבור חודש ימים מצלצל הטלפון בביתו של ראש הכולל בבת ים, ועל הקו היה 'יוסי', הנהג שעזר להם. הוא ביקש לקבוע איתו

באזור המרכז קיים כולל שמשלמים בו מלגה גבוהה לאברכים, ולמרבה הפלא ראש הכולל אינו נוסע אף פעם לחו"ל לאסוף כספים לאחזקת הכולל. וכך מידי חודש בחודשו מקבלים האברכים את המלגה הגבוהה, כשמדובר בסכום כפול ומכופל ממה שמקבלים בשאר הכוללים, וראש הכולל מקבל עוד ועוד אברכים, ולכולם הוא משלם את הסכום הגבוה, וכל זאת מבלי לאחר את מועדי התשלום.

אף אחד לא ידע את הסוד הגדול כיצד הוא מצליח לעשות זאת, עד שהעניין התגלה. ראש הכולל מתגורר בעיר בת ים, ואימו המתגוררת בצפת ביקשה ממנו לא פעם שיבוא לבקר אותה עם ילדיו, אבל ראש הכולל אמר לה תמיד שהוא עסוק מאוד עם אברכי הכולל שלו וקשה לו להגיע.

האמא, שהתגעגע מאוד לנכדיה, ביקשה מבנה שביום ששי ישכור רכב, ימלא דלק והיא תממן את הנסיעה, וכך הם ישוהו אצלה במשך כל השבת. הבן עשה כך, והשבת עברה עליהם בנעימות מרובה.

אבל הדלק שמילא ראש הכולל בדרך הלון, לא הספיק גם לדרך חזור מצפת לבת ים, ובנסיעה במוצאי שבת נתקעה המכונית באחד מכבישי הגליל. בני המשפחה לא יכלו להמשיך בדרכם עד שימצאו תחנת דלק.

לפתע עוצרת לידם מכונית הדורה, והנהג פותח את החלון ושואל האם אפשר לעזרה, ראש הכולל סיפר לו שנתקעו בלי דלק, והוא צריך להגיע לתחנת דלק על מנת למלא "גלון" ולתדלק את הרכב.

נהג הרכב הסכים לקחת את האב במכוניתו

"אל תשכח שכל בני המשפחה ממתנים לך שם, בכביש החשוך לבדם..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגורכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות תשעה באב

א. בתשעה באב ארעו חמישה דברים: 1. נחרב בית המקדש הראשון. 2. נחרב בית המקדש השני. 3. נגזר על עם ישראל שיצאו ממצרים מגיל 20 שנה ועד 60 שנה שלא להיכנס לארץ ישראל. 4. העיר ביתר שהיתה עיר גדולה בארץ ישראל נפלה בידי הרומאים ונהרגו שם אלפי רבבות מעם ישראל. 5. טורנוסרופוס הרשע חרש את ההיכל וסביבו.

ב. וביום זה חז"ל קבעו חמישה עינויים: 1. אסור לאכול ולשתות. 2. אסור תשמיש המיטה. 3. אסור רחיצה. 4. אסור לסוך את הגוף בשמן או במשחה. 5. אסור לנעול נעליים של עור.

ג. כל האיסורים הללו נוהגים מתחילת הצום ועד סופו (מליל ט' באב משקיעת החמה ועד צאת הכוכבים של ט' באב) ואיסורים אלו נוהגים בין באנשים בין בנשים.

ד. אסור לרחוץ גופו בין במים חמים בין במים צוננים אפילו מקצת גופו (כגון ידיו או רגליו), ואפילו להושיט את אצבעו במים, אולם כל האיסור זהו דווקא ברחיצה של תענוג אבל אם ידיו מלוכלכות בבוץ וכדומה מותר לו לרחוץ כיוון שאינה רחיצה של תענוג.

ה. בבוקר שקם מהשינה יטול ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו ויטול שלוש פעמים לסירוגין ויברך על נטילת ידים, וכן אם יצא מבית הכסא ועשה צרכיו יטול ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו. אולם לא ירחץ פניו, אלא לאחר שניגב ידיו במגבת ועדיין ידיו לחות קצת יכול להעבירם על פניו, וכן מי שיש ליפלוף בעיניו ודרכו לרוחצו במים יכול לרחוץ ולהעבירו מעל עיניו כי אין רחיצה זו לשם תענוג.

ו. אישה שרוצה לבשל אוכל למוצאי הצום מותר לה לרחוץ את המאכלים במים (והמנהג להכין צרכי הסעודה למוצאי הצום רק אחרי חצות היום).

ז. אסור לנעול מנעלי עור אפילו שגורב גרבים על הרגל וכן אסור אפילו אם הנעלים מחופות עור, אבל נעליים מגומי או בד ושאר מינים מותר וכן מנעל שיש בראשו רצועת עור מותר ללבושו משום שהרצועה נועדה כדי שהנעל תאחוז ברגל ולא נועדה להגן על הרגל.

ח. אסור לסוך בשמן או משחה אפילו מקצת גופו אבל מי שיש לו חתכים מותר כי זו אינה סיכה של תענוג אלא לרפואה.

ט. אסור ללמוד תורה בתשעה באב משום שהתורה משמחת לב האדם כדכתיב "פקודי ה' ישרים משמחי לב" וכן אסור ללמוד משנה או גמרא והלכה, ומ"מ מצות חיוב לימוד תורה נוהגת גם בתשעה באב ולכן ילמד בדברים המותרים שהם דברים הרעים כגון ספר איוב, דברים הרעים בספר ירמיה, מדרש איכה (וידלג על קטעי הנחמה שיש שם) הלכות אבלות נידי וחרם, גמרא מסכת גיטין דף נ"ה עמוד ב' בסוף עד דף נ"ח עמוד א' העוסקת בענייני החורבן, וכן ספרי מוסר המעוררים את ליבו של האדם לתשובה.

י. אין לקרוא תהילים בתשעה באב. 23.10 מכלל מקום אם זה דרך בקשה ותפילה על חולה מותר, וכן יש להקל למי שאינו בקי ללמוד תורה ויש חשש שיתבטל לגמרי, וכן לנשים יש להקל באמירת תהילים.

יא. אסור לומר לחברו שלום בתשעה באב ואם הקדימו לו שלום יענה בשפה רפה ובכובד ראש, ומכל מקום מותר מעיקר הדין לומר בוקר טוב או ערב טוב אולם טוב שגם את זה לא לומר, ומותר לשאול את חברו בצום איך הוא מרגיש ואינו נכלל באיסור שאילת שלום.

יב. אסור לצחוק ולנהוג בקלות ראש בתשעה באב, ולכן לא יטייל אדם אפילו לבדו בתשעה באב בעיר כדי שלא יבוא לידי קלות ראש, אולם פשוט שמותר ללכת לצורך בית הכנסת או לקנות דברי מאכל לצורך סעודת הערב.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

כל אחד והכאב שלו

ילדים - למרות נטייתם לקרוא בצורה מעוותת את המציאות-אינם משוגעים, חלילה... יש להם הגיון משלהם ולכל אשר הם עושים קיימת סיבה, שלפי אופק מחשבתם וצורת חשיבתם היא מושכלת והגיונית דיה, כדי לגבות ולהסביר את אשר הם עושים. גם אם אנו, כאנשים מבוגרים, רואים את סילוף העובדות ועיוות המציאות, לא נוכל להתעלם מן העובדה, שהחשיבה הילדותית הזו והמסקנות שהיא מניבה, היא "האמת" של הילד. אם אנו רוצים באמת ובתמים לעזור לו, ובפרט אם חשוב לנו שהוא יבחין ויכיר בכך שאנו מבקשים לבוא לעזרתו, עלינו לכבד את האמת שלו, דהיינו: לפעול רק אחרי שאנו מבינים אותה.

נקודת המוצא ההחלטית, כביכול והילד טועה בכל, לא תסייע לנו להעלותו על פסי חשיבה הגיוניים. אם רצון כנה ליישר את דרכיו מפעם בננו, עלינו להבין קודם את הדברים כפי שהם נתפסים בעיניו, ורק לאחר מכן לנסות להעמידו על טעותו.

זאת ועוד, לפעמים עוצמת הרגשות של הילד והכאב העמוק שהוא מביע, אינם נתפסים בעינינו כדבר הגיוני, משום שהם נובעים מדברים זוטרים ושוליים, שבעיני המבוגר אין בהם חשיבות מספקת כדי לעורר כאב כה חד. מי שדן את ילדיו בצורה כזאת, גורם להם עוול נורא ושוגה בהערכת תחושותיהם. רמת הכאב של ילד המתמרמר על כך שהוא קיבל שש סוכריות בעוד שאחותו קיבלה שבע, זהו בדיוק לכאב והתסכול שחש אדם מבוגר, שלא קידמו אותו במקום עבודתו והעדיפו את חברו על פניו. ילד המגיע הביתה סר וזעף על חבריו שלא שיתפוהו במשחק הכדור, חווה בדיוק את התסכול של אדם שקיבל מכתב פיטורין ממקום עבודתו.

אם ננסה להרגיעו בנוסח "משחק כדור זה לא סוף העולם", נשכנע אותו רק בעובדה שאנו לא הכתובת הראויה לתלונות. מה שנחוץ אז, זה לרדת יחד אתו לשורש הבעיה, כפי שהוא רואה אותה, ולגלות הבנה למצוקתו.

הדברים אמורים לא רק ביחסי הורים לילדיהם, אלא בכלל יחסי האנוש בחברה. אנשים נוטים לקבל את כאב הזולת כדבר קל יותר לעיכול וכמשהו שאינו כה מעיק, בה בעת שהם דורשים שכולם יבינו את כאבם ויזדהו עם רגשותיהם המציפים אותם... זו גישה נטולת אמפתיה, של אנשים הרואים רק את עצמם דרך המשקפיים שהם מרכיבים על אפם. לעומתם, אנשים שחינכו עצמם ופיתחו רגישות לחוש את לב הזולת ולחלוק עמו בכאבו מתוך שותפות, מבינים שכאבו של כל אדם הינו דבר מוצדק מכל סיבה שתהיה. אפשר אולי להקל מעט על כאבו, כשנפתח לו את העיניים ונגלה לו צדדים נוספים שכנראה לא הבחין בהם מרוב התמקדות במצוקתו. אך לא נוכל לעשות זאת, קודם שנבין היטב מה כואב לו ומדוע, ונזדהו עם עצם תחושת הכאב שהוא חווה.

אי אפשר להפריד את התנהגותנו עם ילדינו, מצורת היחסים שאנו מנהלים עם שאר הבריות. גם גילוי האמפתיה, חייב להתחיל ביחסינו בחברה ויפה שעה אחת קודם. ומי שרוצה להצליח בחינוך ילדיו מבלי שיגלה אמפתיה בהתנהגותו עם שאר בני אדם-ימשיך לדרוך באותו מקום, גם ביחסי התקינים בחברה וגם במערכת הענפה של "קצרי תקשורת" שינהל עם ילדיו..

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי

כופר בטובתו של חברו

והעבדא, שתקנו חז"ל מאה ברכות ולכל יהודי ויהודי בפרטות, אין ברכות הללו על כללות העולם בלבד, אלא הנם ברכות המיעדות לכל איש מישראל לברכם באפן פרטי, ובהרגשה ובתחושה אישית בינו לבין בוראו המיטיב לו.

אי פרגון נובע מתופעה נוספת - **גאווה:**

ויש אפן שאדם אינו מפרגן ואינו מכיר טובה לאחרים מצד גאותו ושחצנותו, תחושתו כל מה שעושים בשבילי - חיבים לעשות בשבילי, ואין שום צרך לתת על כך תודה והכרת הטוב.

איש כזה משחית נפשו יותר מקודמו, הן כלפי עצמו להשחית מדותיו ולהעשות איש משחית, והן כלפי הבורא, להרחיק עצמו מבוראו באפן הדוחה ביותר, שכן גסי הרוח מאוסים המה אצל ה', וכמובא בגמרא הרבה בענין זה: "אין אני והוא יכולים לדור יחד", אין הקדוש ברוך הוא יכול לסבל לדור במחצת אדם שכזה.

ועוד נאמר בו שם: ואפלו שכינה אינה חשובה כנגדו, כלומר, הרי השפע שנשפע לאדם הוא מהשכינה הקדושה, והנה השכינה מגישה לאדם זה שפע, והוא אינו מכיר לה טובה, הרי שרואה אותה כשפחה החיבת לשרתו, ואינה חשובה כנגדו לברכה ולהודות לה, ולכן נאמר אפלו שכינה אינה חשובה כנגדו.

ואמר "אפלו", כלומר לא רק אשתו, אביו ואמו, חבריו וכל המטיבים לו אינם חשובים כנגדו להודות להם, אלא אפלו השכינה הקדושה - נחשבת כשפחה בעיניו, ואינה חשובה כנגדו להודות לה' ולברכה.

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

אומרים חז"ל: כל הכופר בטובתו של חברו סופו כופר בטובתו של הקדוש ברוך הוא (משנת רבי אליעזר פרק ז').

הנה החמירו חז"ל מאד על זה הכופר בטובתו של חברו, להיות שבעצם בזה לא רק שמשחית הוא נפשו כלפי עצמו, אלא אף את הקשר בינו לבין הבורא מנתק הוא, שכן תופעה זו יכולה להיות מב' אפשרויות בנפשו של זה: האחת נחיתות, והשנית גאווה, ונבארם:

נחיתות: הוא מה שבארנו לעיל, שכן בכך שכופר הנהו בטובה כלפי חברו, הרי שמהותו של זה מסכנות ושפלות, נחיתות עד העפר לראות עצמו שאינו שווה כלום, ואין לו על מה לומר תודה שכן אינו מעריך את עצמו להחשב שווה משהו שעושים בשבילו, ותמיד מחשבותיו אנשים עושים בשבילם לא בשבילי, אשתי עושה בשבילה ולא בשבילי, אני אינני שווה בשבילה, וכה יחשב גם כלפי הבורא, הבורא לא עושה בשבילי כלום, אני איני אלא כמו חתול או כלב המסתובב ברחובות, וכמו שהבורא זן לאלו כמו כן זן אותי... וכלו שפלות וענוה של שקר המרחיקה את האדם מקונו.

וזוהו בדיוק להפך מהאמת. שהרי מציינו בחז"ל, אמר רשב"י: מפני מה היה המן יורד להם לישראל בכל יום ולא בכל שבוע או בכל חדש? משל לבן מלך שהיה אביו נותן לו פרנסתו בכל יום, והיה מקביל פני אביו בכל יום, החל אבא נותן לו פרנסתו בכל שבוע, והיה מקביל פני אביו בכל שבוע, הרי שאדרבא, הקדוש ברוך הוא חפץ שנתקשר עמו בדרך זו של פרנסה שמפרנס אותנו, ונחוש אותו כאב אוהב המעניק לנו בדרך אישית, וכאמור כמה טוב יחוש האדם כאשר יתבונן בכך שהקדוש ברוך הוא באפן אישי מעניק לו פרנסה, הקדוש ברוך הוא עוזב כביכול כל פמליא שלו ומתפנה לאדם זה להעניק לו חם ושמלה, היש יקרות וחיבבות יותר מזה.

פולם מזמנים לדרשה המרכזית

תשעה באב

מפי ראש הישיבה

הרה"ג דניאל זר שליט"א

שתתקיים בליל ט' באב (26.7.23 למיניום) בשעה 22:30

בישיבת אור דוד, רחוב המכבים 108 בני ברק

או להאזין לדרשה בקול הלשון
בטלפון: 03-617-11-11

ניתן לצפות בדרשה בשידור חי
באתרנו: www.Rabenu.com